

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی نگرش والدین و معلمان دانش آموزان دارای نقص شنوایی به عادی سازی شرایط آنها در آموزش و پرورش استثنایی

محل انتشار:

نهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

عاطفه جعفری - کارشناسی روانشناسی عمومی

خلاصه مقاله:

یکی از دلایل اصلی توسعه حضور کودکان دچار نارسایی یا محرومیت در مدارس عادی، افزایش فرصت های آنان برای یادگیری از طریق تعادل با دیگران و توسعه ی مشارکتشان در زندگی اجتماعی است. البته ضرورت دارد تا قبل از ارجاع دانش آموز استثنایی از کلاس های عادی مسئولان مدرسه باید گزارشی از راهبردهای آموزشی به کار رفته در آموزش عمومی این دانش آموزان را ارائه دهند و تا زمانی که این راهبردها نتیجه های در بر نداشته می توان در مورد ارجاع دانش آموزان اقدام کرد. درای حالت نقش معلمان در مدارس عادی، تهیه یک سری برنامه های آموزشی برای دانش آموزانی با دامنه وسیعی از تفاوت های فردی است. همچنین از آن جایی که در سالهای اخیر، اکثر متخصصان آموزش و پرورش ویژه براین باورند که جداسازی دانش آموزان ویژه، از همسالان عادی خود، اقدامی غیر انسانی است و مانع رشد همه جانبه دانش آموزان با نیازهای ویژه می شود. بنابراین هدف نهایی برنامه های آموزش فراگیر، رشد همه جانبه همه دانش آموزان، مشارکت کامل آنان در زندگی اجتماعی و فراهم کردن محیط های با کمترین محدودیت است. اما از جهاتی چند دانش آموزان دارای نقص شنوایی برای حضور در مدارس عادی با مشکلات چندی روبه رو هستند، اگرچه حضور در مدارس عادی حق مسلم آنها است، ولی رها گذاشتن آنها در این مدارس ساده انگاری محض است. این دانش آموزان باید علاوه بر حضور در نظام آموزش و پرورش عادی، با "نظارت" و "مشارکت" کلیه دست اندرکاران امر تعلیم و تربیت به بالاترین پیشرفت مورد انتظار خود دست یابند

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، آموزش و پرورش استثنایی، نقص شنوایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1681352>

